

der skal til. For det første er der massivt brug for at få bygget flere almene boliger, så de almene boliger i antal har en mulighed for at blive almene boliger og ikke blot boliger, der skal løse en boligsocial opgave.

Der er også brug for, at langt flere bebyggelser deltager i løsningen af de boligsociale opgaver. Der er mange almene afdelinger, der ikke bidrager. De private udlejningsejendomme bidrager heller ikke, og hvad med de udbredte ejerbolig-områder, ejerlejligheder, parcelhuse. Kunne de ikke også bidrage? Er der ikke mulighed for at løse en del af problemerne, hvis de almene boligselskaber fik mulighed for at opkøbe disse boliger med en normal almen finansiering?

Og endelig: Hvorfor giver man ikke beboerne i private udlejningsejendomme mulighed for at overtage ejendommene som almene boliger?

Så der er mange andre løsningsmuligheder til dette, hvis man vil, og der tror vi, at det vil løse det meget bedre, at man får spredt det, får givet flere valgmuligheder med hensyn til de boligsociale opgaver og dermed får løst de boligsociale opgaver på en meget bedre måde.

For os er dette forslag ikke nogen løsning, og hvis det har nogen effekt, tror vi blot, det vil gøre ondt værre, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Egil Møller (DF):

Beslutningsforslaget får Dansk Folkepartis fulde opbakning. Rent principielt er vi i Dansk Folkeparti tilhængere af, at der gives som mange tilbud som overhovedet muligt, for at de, der ønsker det, må blive egentlige ejere - helt eller delvis - af deres bolig.

At der vil opstå politiske problemer med at virkeliggøre dette beslutningsforslag, er jeg helt på det rene med. Hvordan vil man prisfastsætte en lejlighed, når det alene er den pågældende lejer, der kan erhverve ejendomsretten til lejligheden? Vil der herefter blive fri omsættelighed uden indblanding af andre til prisfastsættelsen ved et efterfølgende salg?

Dette er bare nogle eksempler på en nødvendig politisk øvelse, og den øvelse deltager Dansk Folkeparti gerne i, så vi bakker et hundrede procent op om intentionerne i forslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Ja, så er vi her igen.

Det er jo kun et lille års tid siden, vi sidst behandlede dette forslag, og som jeg også sagde ved den lejlighed, kan vi i CD fuldt ud tilslutte

os tankegangen om blandede boligformer. Men vi er altså heller ikke denne gang helt overbeviste om, at lige netop dette forslag skulle sikre mere blandede boligformer. Tværtimod tror vi, at en ensidig privatisering af de almene boliger vil skabe et egentligt boligproblem for de personer og familier, som ikke har det tilstrækkelige økonomiske fundament til selv at erhverve sig en bolig.

Dette sagt, selv om jeg naturligvis har bemærket, at forslaget i forhold til sidst er forbedret, bl.a. ved at der indledningsvis foreslås en begrænset forsøgsordning det ene sted. Men som hr. Egil Møller meget rigtigt sagde, står der på den anden side en ret.

Vi mener nemlig ikke, at de almennyttige boligers tid er forbi, tværtimod er der fortsat et stort behov for disse boliger, og derfor er der ikke brug for regler, som decideret sigter mod nedlæggelse af almene boliger.

Det, som især bekymrer, er, at forslaget i hvert fald efter sin ordlyd lægger op til en tvangsmæssig afståelse af boliger fra boligselskaberne til lejerne. Sådan synes jeg i hvert fald at man må tolke det.

Når der tales om en ret for lejerne, hvor boligerne forsøgsvis omdannes til ejer- eller andelsboliger, og når man skriver, at boligerne skal udvælges geografisk, så de udgør et repræsentativt udsnit af den almene sektor, så lugter det altså langt hen ad vejen af, at det er statsmagten samt lejerne selv, som har fat i den lange ende, når overdragelsen kommer på tale. Boligselskaberne har intet at skulle have sagt, og det må man altså være meget forsigtig med, når sådanne tiltag jo i nogen grad leder tankerne hen på noget, som ligner ekspropriation.

I CD går vi dog stærkt ind for blandede boligformer og er derfor meget enige i intentionen i forslaget, dersom det går ud på at skabe blandede boligformer og ikke at udhule den almene sektor. Vi mener, at ethvert kvarter bør have sine ejerboliger, sine lejeboliger og andelsboliger, samt ungdoms- og ældreboliger for at få en optimal befolknings sammensætning.

Derfor vil vi frem for decideret at afvise dette forslag i stedet anvise nogle ændringer, der giver forslaget lidt mere præg af frivillighed frem for tvang. Vi vil gerne være med til at skabe mulighed for, at lejerne i de almene boliger i nogle situationer kan købe deres bolig, dersom den mulighed ikke er til stede i dag. Men det kræver altså, at der skabes en mulighed frem for et retskrav, og at de almene boligorganisationer ind-